

V poušti
vám nikdo
nevynadá, že
jedete lesem

Filip Weber (1972) je celoživotní cestovatel a zkušený motorkář. Dvacet let pádloval na kajaku na divoké vodě, nyní dává přednost vyprahlým pouštím. Na motorce procestoval jedna z nejdlehlých míst planety. V jedné stopě opakovaně navštívil Mongolsko, Libyi, Tunisko, pravidelně závodí na dálkových rallye v Maroku, na Ukrajině, v Rumunsku či Albánii. Tamní hory mu učarovaly natolik, že napsal offroadového průvodce Albánie. FOTO **RENÉ VOLFÍK**

Co vám cestování na motorce dává oproti autu?

Obrovskou svobodu, protože s motorkou se dostanu na místa, kam s autem ne. A nedostal bych se tam ani s batohem, protože bych tam musel jít týden. To je případ třeba albánských hor, a především pouští. Samozřejmě nechci říkat, že je správné jezdit na motorce po horách, ale třeba Albánie je obrovská a dostat se přes hory je čtrnáct dnů pochodu. A to už je velká akce, pěšky se tam vydat. Kdežto na motorce to přejeďte třeba za čtyři dny.

Změnil se v průběhu let nějak váš způsob cestování na motorce?

Začínal jsem jako spousta jiných s pocitem, že potřebuji motorku, která mě pohodlně doveze na velkou vzdálenost. Takže byla velká a těžká. Ovšem poměrně záhy jsem to změnil. Motorku jsem si začal posílat

v kontejneru nebo ji přepravovat na vozíku někam daleko a tam na ní teprve vyrážím do míst, kam se s ní člověk normálně nedostane. Je třeba mít lehký stroj, lehké enduro. Já jezdím s co nejméně věcmi, takže mám věci jenom na nouzové bivakování a zásobu vody, jídlo vůbec neřeším. Motorka musí být co nejlhčí, abych se dostal na nejzajímavější a nejdlehlší místa, kam nevedou cesty.

Co je pro vás na cestách nejdůležitější?

Spacák. Dobrý spacák, protože když se dobře vyspím, tak jsem schopný druhý den vydržet všechno.

Používáte motorku jen na cesty, nebo třeba i denně do práce?

Do práce jezdím na motorce výjimečně, protože po Praze se bojím jezdit. Já z toho mám hrůzu. Lepší pocit mám v libyjské poušti, když tam jedu po dunách.

Jezdíte i rallye. Využíváte něco z toho také při běžném cestování?

Jednak fyzickou. To je strašně důležité, protože já jezdím dálkové rallye, které se jedou několik dní po sobě. Jsou to dlouhé etapy, klidně kolem pěti set až osmi set kilometrů za den. A motorku, kterou mám na rallye, používám rovněž na cestování, protože to je motorka s velkými nádržemi, s velkým dojezdem. Motorka, která zvládne těžký terén a současně dokáže jet rychle po silnici. Takže to je správná motorka na cestování.

Jak by se měl na motodovolenou připravit začátečník, který poprvé vyrazí někam dál, na víc dní? Co by neměl podcenit?

Určitě přípravu, kam vůbec pojedete. To je nejdůležitější. Když vyrážím, tak nikdy neimprovizuji na místě, nebo jenom drobně. Mám vždycky připravený itinerář téměř do posledního detailu. Mám rád, když věci klapou. Pak je samozřejmě důležitá příprava stroje. Musí mít vyměněný olej, všechno seřízené, nic se nesmí nikde vysypat, všechno musí fungovat. A příprava člověka, fyzická a odolnost. Protože na cestách se člověk snadno dostane do lehkého stresu nebo je třeba ujet víc kilometrů, než plánoval.

Jak se oblékáte, používáte kůži, nebo textil?

Kůži vůbec. V kůži se nedá na motorce pořádně hýbat a člověk je úplně spařený. Takže mám textil, dva druhy. Jendo je takové volnější oblečení se všitými protektory, které používám, když jedu po Čechách. Ale jinak všechny cesty v poušti a v horách absolvuji v podstatě v oblečení, v němž i závodím. To znamená těžké boty, lehké kalhoty, pod nimi chrániče. Na těle krunýř, přes něj nějaký tenký dres nebo když je zima, tak lehkou bundu. Mám s sebou nepromokavou vrstvu, ale většinou se někde schovám. Když prší, tak je nejlepší jít do hospody.

Bez čeho byste nevyjel?

Musím mít nějaké základní nářadí a základní díly. Vezu si svíčku a olejový filtr, kdybych potřeboval vyměnit olej, což se může stát, když třeba přebrodím řeku a naberu omylem vodu. Jinak nevozím téměř nic. A co se týče vybavení svého, mám spacák, jednomístný stan, karimatku a sandály.

Musí člověk, který cestuje, svoji motorku znát po technické stránce?

Samozřejmě by měl. Myslím si ale, že dnes jsou motorky natolik spolehlivé, že kdo si koupí novou nebo alespoň jakžtakž zánovní a nepodcení servis před jízdou, nemusí se starat téměř o nic.

Podle kterých parametrů byste si dnes vybíral motorku na cesty?

Záleží hodně na tom, kam chci cestovat. Pokud chci jezdit z Česka do rakouských Alp a tam si projíždět silničky, vyjet si na Grossglockner, tak si koupím velkou těžkou motorku, která bude rychle cestovat po dálnici, aby mi to utíkalo, a na místě se bude hezky kroutit v zatáčkách. Pokud motorku raději vezmu a odvezu ji někam do Rumunska nebo do Albánie a tam se týden toulám po horách, zvolím lehké enduro.

Jakou chybu lidé dělají při výběru motorky na cestování?

Předem neodhadnou, co je vlastně bude bavit. Koupí si těžkou motorku a pak zjistí,

že vlastně jezdí na horském kole, že by je víc bavilo lehké enduro, a naopak. Kdo si koupí lehkou nepohodlnou motorku a vydá se na ní s partou supersportů, bude také otrávený.

Hodně máte rád i pouště. Co vás na nich láká?

Motorka v poušti je něco úplně jiného než kdekoli jinde. Motorka v dunách, to je jak kajak na divoké vodě. To je prostě nádherný zážitek, vytáčet zatáčky v písku, pracují tlumiče a dá se skákat. V poušti vám také nikdo nevynadá, že jedete lesem nebo že projíždíte skrz vesnice. Tam nic není, tam si můžete dělat, co chcete.

Jak se na cestách navigujete?

Zrovna v těch pouštích mám většinou všechno připravené v GPS. Jednu mám na řídkách, druhou si vezu pěkně zabalenou v bezpečí batohu. Při přípravě používám co nejlepší mapy, které se dají sehnat, nejlépe vojenské. Na internetu potom sháním všemožné body, cesty, které kdo projel. Dávám to dohromady, nahrávám do GPS a jedu. Spoléhat se jen na GPS však nejde, takže samozřejmě ovládám kompas, navigaci podle slunce i hvězd.

Jezdíte se projet i po Česku?

Hodně málo, protože tady mám pocit, že jsem na silnici lovnou zvěř. Necítím se bezpečně. Ale občas se ženou vyrazíme a jedeme z domova někam přes Brdy na Rožmitál pod Třemšínem. Anebo nahoru do Krušných hor. Tam je malý provoz.

Do které země byste se na motorce chtěl podívat?

Do Namibie, Jižní Ameriky a nejradyji znovu do Mongolska. Můj největší sen je přejezd jihozápadní Gobi, části navazující na poušť Taklamakan. Délka asi 600 km vzdušnou čarou, ale oblast je plná roklí a kaňonů, navigace je tam extrémně obtížná, kamení, žalostně málo studen. Abyste se po přejezdu dostali k první civilizaci, musíte přejet pole s nejvyššími písečnými dunami v Mongolsku. Nevím o nikom, kdo by to už projel, ani autem. Jen se bojím, že na to kvůli dětem už nenajdu odvalu.

Z cest Filipa Webera: poušť Gobi (Mongolsko, 1), Altaj (Rusko, 2), Libye (3)

